

Præjudicielle spørgsmål**Spørgsmål 1**

a) Når det af en medlemsstats nationale ret følger, at de omkostninger, som en skadelidt i et færdselsuheld påføres ved efterfølgende at leje et erstatningskøretøj, skal erstattes af den ansvarlige person, er der da i direktivets artikel 1, stk. 4 ⁽¹⁾, hjemmel for, at MIB kan afvise ethvert ansvar for sådanne omkostninger i en situation, hvor erstatningen i sidste ende vil blive udbetalt til det forsikringselskab, som har udstedt en police vedrørende følger af uheld, som dækker lejeomkostninger, hvis der ikke opnås dækning for disse hos den ansvarlige person?

b) Hvis spørgsmål 1.a. besvares benægtende, vil den erstatning, som MIB yder, da kunne begrænses til den præmie — om nogen — der skal betales til det forsikringselskab, som har betalt lejeomkostningerne?

Spørgsmål 2

Hvis spørgsmål 1.a. besvares benægtende:

Skal en national domstol fortolke overenskomsten vedrørende uforsikrede førere således, at direktivet får virkning i overensstemmelse med de principper, som Domstolen opstillede i dom af 13. november 1990, sag C-106/89, Marleasing SA mod La Comercial Internacional de Alimentacion SA., Sml. I, s. 4135? Er en aftale såsom overenskomsten vedrørende uforsikrede førere med andre ord omfattet af »samtlige bestemmelser i national ret«, som nævnt i præmis 120, tredje led, i dom af 5. oktober 2004, forenede sager C-397/01 — C403/01, Pfeiffer m.fl. mod Deutsches Rotes Kreuz, Sml. I, s. 8835?

Spørgsmål 3

Hvis spørgsmål 1.a. besvares benægtende:

Har direktivets artikel 1, stk. 4, direkte virkning?

Spørgsmål 4

Hvis spørgsmål 3 besvares bekræftende:

a) Med henblik på at afgøre, hvorvidt et organ såsom MIB er et sådant, i forhold til hvilke bestemmelser i et direktiv, som kan have direkte virkning, kan påberåbes:

i) Skal denne afgørelse træffes i henhold til de kriterier, som Domstolen opstillede i dom af 12. juli 1990, sag C-188/89, Foster m.fl. mod British Gas plc, Sml. I, s. 3313?

ii) Hvis afgørelsen skal træffes i henhold til visse (men ikke alle) disse kriterier og/eller yderligere kriterier, i henhold til hvilke kriterier skal afgørelsen da træffes?

b) Er det alene op til den nationale domstol at afgøre, hvorvidt et organ opfylder de relevante kriterier?

c) Opfylder et organ, som har MIB's kendetegn, kriterierne, således at de bestemmelser i et direktiv, som har direkte virkning, kan påberåbes i forhold til organet?

⁽¹⁾ Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30.12.1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (EFT L 8, s. 17).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Gerechtshof Amsterdam (Nederlandene) den 26. januar
2009 — Oracle Nederland BV mod Inspecteur der
Belastingdienst Utrecht-Gooi/kantoor Utrecht**

(Sag C-33/09)

(2009/C 90/14)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof Amsterdam

Parter i hovedsagen

Appellant: Oracle Nederland BV

Indstævnt: Inspecteur der Belastingdienst Utrecht-Gooi/kantoor Utrecht

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal andet direktivs artikel 11, stk. 4 ⁽¹⁾, og sjette direktivs artikel 17, stk. 6 ⁽²⁾, fortolkes således, at en medlemsstat, som har gjort brug af muligheden efter disse bestemmelser for (fortsat) at udelukke de kategorier af udgifter fra fradrag, der betegnes som

— »forsyning af virksomhedens personale med mad og drikkevarer«

— »ydelse af forretningsgaver eller andre gaver til personer, som ikke er eller ville være berettiget til at fradrage hele eller den væsentligste del af den moms herfor, som er eller ville blive faktureret dem«

— »anskaffelse af bolig til virksomhedens personale«

— »lejlighed for virksomhedens personale til adspredelse«

har opfyldt betingelsen om, at kategorien af goder og tjenesteydelser skal være tilstrækkelig præcist defineret?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende for en af de nævnte kategorier, er det da muligt ifølge sjette direktivs artikel 6, stk. 2, og artikel 17, stk. 2 og 6, at opretholde en national retsforordning som den i hovedsagen omhandlede, der er vedtaget inden direktivets ikrafttræden, og hvorefter en afgiftspligtig person ikke fuldt ud kan fradrage moms, som er erlagt ved erhvervelsen af visse goder og tjenesteydelser, fordi der er faktureret et vederlag, inklusiv moms, men kun indtil beløbet for den moms, der skal erlægges for ydelsen?
- 3) Såfremt udtrykket »forsyning med mad og drikkevarer« opfylder betingelsen om, at en kategori af goder og tjenesteydelser skal være tilstrækkelig præcist defineret, er sjette direktivs artikel 17, stk. 6, da til hinder for at ændre en gældende bestemmelse om udelukkelse af fradragsretten, hvilken ændring i princippet må antages at begrænse rækkevidden af udelukkelsen, men det dog ikke kan udelukkes, at anvendelsesområdet for fradragsbegrænsningen i et konkret tilfælde i et bestemt år udvides, navnlig på grund af den ordning med en fast beregning af fradraget, som er indført ved de ændrede regler?

⁽¹⁾ Rådets andet direktiv 67/228/EØF af 11.4.1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystemets struktur og de nærmere regler for dets anvendelse (EFT 1967, s. 14).

⁽²⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal du travail de Bruxelles (Belgien) den 26. januar 2009 — Gerardo Ruiz Zambrano mod Office national de l'emploi (ONEM)

(Sag C-34/09)

(2009/C 90/15)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal du travail de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gerardo Ruiz Zambrano

Sagsøgt: Office national de l'emploi (ONEM)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Tillægger én eller flere af bestemmelserne i artikel 12, 17 og 18 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab — læst hver for sig eller i sammenhæng — unionsborgeren en ret til at opholde sig på den medlemsstats område, hvori unionsborgeren er statsborger, uafhængigt af, om unionsborgeren forudgående har udøvet sin ret til fri bevægelighed på medlemsstaternes område?
- 2) Skal artikel 12, 17 og 18 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, sammenholdt med bestemmelserne i artikel 21, 24 og 34 i chartret om grundlæggende rettigheder (vedtaget på Det Europæiske Råds møde i Nice den 7.12.2000, trykt i dets nuværende affattelse i EUT 2007 C 303), fortolkes således, at den ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område uden forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, som bestemmelserne tillægger enhver unionsborger — når unionsborgeren er et mindreårigt, lille barn, som forsørges af en slægtning i opstigende linje, der er tredjelandstatsborger — indebærer, at barnet skal sikres denne opholdsret på den medlemsstats område, hvori det er bosat og er statsborger — uafhængigt af, om barnet selv eller via sin værge forudgående har udøvet sin ret til fri bevægelighed — ved, at opholdsretten afpasses efter den tilsigtede virkning, der i Fællesskabets retsinstansers praksis (dom af 19.10.2004, sag C-200/02, Zhu og Chen, Sml. I, s. 9925) er fundet nødvendig, ved at tillægge en slægtning i opstigende linje, der er tredjelandstatsborger, forsørger det nævnte barn og har rådighed over tilstrækkelige midler samt en sygeforsikring, den afledte opholdsret, som ville tilkomme selv samme tredjelandstatsborger, hvis det mindreårige barn, som forsørges af tredjelandstatsborgeren, havde været en unionsborger, som ikke har statsborgerskab i den medlemsstat, hvori de ter bosat?
- 3) Skal artikel 12, 17 og 18 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, sammenholdt med bestemmelserne i artikel 21, 24 og 34 i chartret om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at den ret, som tilkommer et mindreårigt barn, der er statsborger i en medlemsstat, til at opholde sig på den medlemsstats område, hvori det er bosat, medfører en fritagelse for kravet om arbejdstilladelse for en slægtning i opstigende linje, der er tredjelandstatsborger, forsørger det nævnte, mindreårige barn, og som — hvis det ikke var for det krav om arbejdstilladelse, som er foreskrevet i national ret i den medlemsstat, hvori han er bosat — ved at udøve en lønnet beskæftigelse, hvorved vedkommende er lovpligtigt underkastet den sociale sikringsordning i denne stat, opfylder betingelsen om tilstrækkelige midler og besiddelse af en sygeforsikring, således at barnets opholdsret stemmer overens med den tilsigtede virkning, som i Fællesskabets retsinstansers praksis (dom af 19.10.2004, sag C-200/02, Zhu og Chen, Sml. I, s. 9925) er tillagt et mindreårigt barn, som er unionsborger og har statsborgerskab i en anden medlemsstat end den, hvori det er bosat, og som forsørges af en slægtning i opstigende linje, der er tredjelandstatsborger?